

عنوان مقاله:

بررسی فقهی قاعده لاضرر پیرامون حقوق محیط زیست

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی فقه و حقوق، وکالت و علوم اجتماعی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

محسن شکرانه کناری - کارشناس ارشد فقه و مبانی حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بابل

خلاصه مقاله:

موضوع محیط زیست به طور ویژه مورد عنایت شریعت قرار داشته و به آن توجهی خاص شده است و احکام الزامات و اوامر و نواهی متناسب با آن طرح ریزی گردیده است. محیط زیست موهبتی است الهی که بشر با استفاده مفید و بهره برداری شامل از آن می تواند تاثیرات موثر و مفیدی در سلامت جسمی و روحی خود شاهد باشد. اسلام برای حفاظت از محیط زیست توصیه به احیای زمین های موات و رها شده کرده و برای احیا کننده امتیازات مالکیت در نظر گرفته است هرگونه ایجاد ضرر و رساندن زیان در قالب تخریب و یا الوده سازی و یا هر شکل دیگری از انواع اضرار به محیط زیست مشمول قاعده لاضرر بوده و شخص خاطی باید درصدد جبران ضرر و زیان وارده به محیط زیست برآید. و دولت ها و نهادهای واضع قوانین با وضع قوانین حفاظتی و اجرای صحیح و نظارت کامل، باید به کنترل و مراقبت و حفاظت از منابع از منابع طبیعی و محیط زیست بپردازد و در عین حالیکه نقش آحاد مردم و کارخانجات و سایرین در حفظ و مراقبت از محیط زیست حایز اهمیت است.

کلمات کلیدی:

محیط، زیست، انسان، مراقبت، لاضرر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/770271>

